

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

جمهوری مآلای ایران

شماره ثبت کتاب

کتاب لغات دیوانی حافظ - محمود

مؤلف

مترجم

شماره قفسه

۵۵۵۸

۱۳۷۱۴

۸۲۴

۵۱۳

و

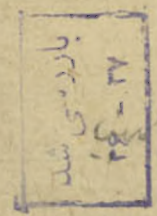

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

اقول وزاد في الحاشية
 وقف له الحاشية
 انما اعطيك ورياس
 البقية البقية
 ورياس الحاشية
 باج روكان
 موه اعطاه
 في الحاشية الحاشية
 دس روكان
 فم روكان
 روكان الحاشية
 حاشية الحاشية
 فقال الح

۸۱۲۴
 ۱۳۸۱

مستند

مازید شد
 ۱۳۸۳

۱۳۸۰ - ۱۳۸۱

بسم الله الرحمن الرحيم

۶۲

۱۳۰۴

بسم الله الرحمن الرحيم
اما بعد حمد خدا را که روشن گرداننده دلها عاشقان را بنور محبت
و بلند مرتبه و درجه کتبیه معارف را بر تریب وصل خویش و بعد صلوات حضرت
خاصه موجود است اجر محبت و مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که مقصود از
افزایش مسجود است مظهر اوست ضیاء الله و آله و سلم که گفته میشود که
چون دین شده بعضی طالبان نظم و دیوان خود بعد از حفظ قرآن و احادیث
مشکل میشود و در میان بعضی لغات محتاج میباشد بنابران بواسطه
بعضی لغات جمع آورده شده ایشان را فایده باشد و سده الموفوع
الا تمام **باب الف** بسم اعظم نام باری تعالی است که اینها مباحث
بزرگ است اعمال جمع علی بعضی کار که در دنیا میباشد اطلاع النسخ جمع
طافان که گفته اند با المدا و اما آیه ایا که از اجزای الفتح و دوری از
قرار گرفته ان یکا و یعنی اینها فریب نشود و احتمال قبول کردن و بردن

بسم الله الرحمن الرحيم
اما بعد حمد خدا را که روشن گرداننده دلها عاشقان را بنور محبت
و بلند مرتبه و درجه کتبیه معارف را بر تریب وصل خویش و بعد صلوات حضرت
خاصه موجود است اجر محبت و مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که مقصود از
افزایش مسجود است مظهر اوست ضیاء الله و آله و سلم که گفته میشود که
چون دین شده بعضی طالبان نظم و دیوان خود بعد از حفظ قرآن و احادیث
مشکل میشود و در میان بعضی لغات محتاج میباشد بنابران بواسطه
بعضی لغات جمع آورده شده ایشان را فایده باشد و سده الموفوع
الا تمام **باب الف** بسم اعظم نام باری تعالی است که اینها مباحث
بزرگ است اعمال جمع علی بعضی کار که در دنیا میباشد اطلاع النسخ جمع
طافان که گفته اند با المدا و اما آیه ایا که از اجزای الفتح و دوری از
قرار گرفته ان یکا و یعنی اینها فریب نشود و احتمال قبول کردن و بردن

اگر چه با اکثر کرامت بسین بار و در گردن این عالمین از خلاصه
 بسین اما در نصان علی ای تاوان او نیز روشن تر احیا با اکثر
 کرد ایندن از فیما را امتحان با اکثر از ما بشن ای بر که اجد
 با الفتح جمع چه بدیسی نو انتصاب با اکثر انصاف بسین اندر جمع
 اشوب باله شور و غوغا انسان حکایت کند شنه ای ای ما بینا
 بت در کس با و عظمی است از بسید و و کس فی
 سازند و بر روی میمانند تا زبانه اند و از میگویند میگویند این
 گبو و در کس چشم افرود در بریده ایوان حق و خانه پیشش
 بالفتح بر تر از او در بر او در کس بی کس بیانی اکاهین این
 بالفتح با کس مولی و غوان کس است سرخ اغوش بالفتح و المدا
 و زنده این رسم نهادن نیز کس از باب اصحاب اعراب
 اند و در غم آخر سرخ ترا خطراب با اکثر شنه با المدا خطراب
 مار بر که بی اثر و اما ان جمع و شنه با اکثر خطراب با اکثر
 که در شیر از شنه الحاج با اکثر عنوان انسان بالفتح بوسه زغاله
 خست که در و در میان در میان بنده اعلی امید و اسبق اسبق بالفتح
 بنیا و ابد همیشه الله اکبر نام کوهیت که در شیر از هر که بر او براید با اکثر
 اکبر گوید و از و شنه لطیف پر دانه است ایام روزگار و روزگار
 انکار بالفتح کاف بر بی بر شنه لطیف با اینها اسبق بر فارسی بر تور
 گویند و کس از خبر و شنه صفت زیر و شنه ایام آخرین مدح و شانه و دعا

انصاف

نقد

(Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

بک کسی را و از آفرین است با الفخ ناج افسوس سحر و زریع ابرام
 ستود با الکس و ر و ن و نیز سبب عیب اسبابی الفخ اسایده و امردون
 اجمال فرو گذشتن استظهار طایفه بی کردن و بعضی نقوش و بارش
 و نیز طایفه را آمده است اقلیم و لایست الفخ با الکس و ارمین کوش
 و جنایه یعنی سخن گفتن استخاره با الکس طلب خبر کردن المنة ای شکر
 اسرار با الفخ سر اخصار با الکس کوه اسبا و زانده کان احوال و بی اثر و
 یعنی طبع اثر با الفخ پیشانی آتیا و الکس بخشن ازال الکس و دامن انکار
 یعنی بدستیم انجام با الفخ آخر کار ارم با الکس بایست که شاد و بد اژ
 است اشفیه با و او با کسی شوره حال او استماع اخر افسان الکس
 با کس را دمن اردی بهشت لفظ ترکیب الفخ و الفهم مدت افتار کوش
 بمبستان کیمه شمر و از اردی بهشت گویند و بلند و ی چته نامند
 نیز سوم روز از ماه فشانیدن و نخبیدن و نثار کردن افانست با الکس
 استبانیدن اجبا با الفخ روستایان ابا و ی بمنها جمع ایدی با فموق
 و اگر اردون و حاضر کردن و نیز در حسنی و و ر کردن آمده است
 با الفخ و الله و با الکس الهاء مضه او از نرم که در پرده کرده و از سخن مجلس
 جمع مردمان افشردن سماء افشانیدن یعنی شنیدن و بعضی فزودن
 و با حکم و آشن کردن تیر آمده است انی بدستی و رستی که من راست و با
 من و هر دو هر من جواز از فافقه القامه قیامت با گویند ارسطو
 ارسطو طایفه با الفخ حکمی و نیز و الفرفین بود در ارض بن اخر افسان الکس

دور بخت

ساز فشانیدن

و ببول کردن او بایم بفتح جمع و بهیم التفات با الکس رستن کوشه چشم
 ای و با الکس کانی الفخ با الکس پناه گرفتن انسان مردوم در کشت افق
 با الله مخینه و الود و تر کرده و زین اب واده با الفخ با و بنابر
 حفظ کوشه انعام با الفخ چهار پاید با الکس کوشی کردن یعنی بخشیدن
 آمده است انشا بخشن از خود انقلاب با الکس کوشن از کار کوشن
 طاکال ارتقا ع بلند شدن افاق با الفخ و المجمع نق کرانها جان است
 خوش اندیشه الفخ با الکس کانه بالان ایتارت سوی بعید و غفلان
 و نیز معنی زان و نکلی و نیز یعنی حکم شربت عقلی و الفخ با الله
 و الفس تبارش حسن و الله الفخ با الکس اندوه کین و چهار کوشن
 انتخاب کر زیدین و بعضی شنیدن تیر آمده است اورنگ شخت با و شفا
 اورنگ با الکس و ریاض الفاس با الفخ جمع فو یعنی دم انا رتاشها
 الیم و در ناک است با الفخ شیر استغنا طلب نیازی کردن و ضد خا و
 اخت با الله و بخت اطلاق با الفخ جمع خلق و بفتح اول کوشه فو شوی
 الایندن طوط کردن ارسن بخشن نام رود است که کنار و غلش
 میگرد و از با الله فو است سخت که تبارش حصص اند و نیز نام مقام
 است انفعال با الکس شمرند کی و خجالت از زریع با الفخ فعلی است بهندن
 کلک کوشه سبب با الکس شنیدن ابداع با الکس با و ده کردن
 جزئی از خود و نوید کردن ارغوان با الفخ کلمه و الضم سوم از ساز که ساخته
 الفاظون است اساک چنگ رزون و دسان و نکا بهشت و ضد

راکب

سخاوت ایجنس بالمذهب و ن کشیدن و بر آوردن اعضا کالای نام
 استمداد الکسطلب مد و خواستن **باب الباء** باید از آنچه همیشه
 و پابنده بود و با دهمای حاصلی ولی فایده با و جمای شرب خمر و غیره
 بالضم بن الکسر و داع و ترک بزم مجسّم یا بوشن بالکسر کیده است
 بعصبه میوه کنایه بر معانی یعنی راهبر او بر و مرشد و با و ه فزون
 و دانشمند و جو کسان یعنی آتش بر سنان بر الکسر بالفتح و
 بالضم کند م محمد الله ای سوخته شودن خدا بی عا بلا و جمع بدست
 شک بالضم نام بر شامت بود بالضم بر الکسر که کتر دانند و
 بضم نام کلی است با و ه شرب و نیز پاله چانه او شد شرب که بدانند
 و نیز پاله بر دختن بکس در ساختن یا بر بزرگ و دست ملاقات
 و میوه و خلی با فن بیکر الفصح صورت و شکل با و او کچه با پدیدار بود و
 خدا بی عا بر ویز با یای فارسی نام فارسی بر الکسر و ان پر وین
 شرب را گویند بلع بر سید نام و درختی که با رندار و با ندر کیده
 پا و ه شطرنج بصریانی است که تحت و سید بنی بر رفتن بالکسر و قول
 کردن بجهان بالفتح سوخته و عهد و شرط بر و ان جا نور است که در شرب
 خود را بشن زنده سوخته شود و نیز نامه و ز را و ان و فرمان بر دار
 سلطان یک معروت است با و فاع و سافکی و تو شمشیر بر برانکه او را
 جایی شتاب فرستد بر و همان جی انکو رتبان بالضم در و غینه
 بالکسر نام میوه است که ششم و اکر دم بنده کلاه مراد از چا از بنده

مبعضی است بدین
 تعقیب

لعل و جوهر و مر و اید است که کلاه را بدان منکحل کرد و است بگوشه
 شده است از آنجی که معنی او پاسبی و د و د و کچر هر چیزی را گویند که بویا
 خوشبوی سوخته بکار جنات بعید و در بعد بالضم و وری بوشن
 صاحب عجب بصاحت بالکسر کلاه باره مال بر و رتار و ششانی
 تیره و ضایع رفتن بالکسر سیوم و قبل بالضم عراق است معان
 چنانست که با و چست که ماروت و ماروت را دران عذاب میکند
 زیرا که ایشان مردمان را سحر و جاد و امور را میند و بود در باج از آنچه
 زیر دست بپایند و آنچه از چار بر کلاه را بپایند و خارج و آنچه
 را خارج مفرکتند پاس سفید بطلان در جنگ که بر بطن نام سازست
 سفید و کلاه بعینی آن سفید که با رنگی آن در کلاه و در اند و نیز کلاه
 از شرم است بوی با و او پاسبی آنچه در و زلفه که با زنده
 و بر اسون کلاه ه با بالفتح و قبل بالکسر با فارسی کرد و اگر هر چیز
 به عمل بالفتح و اروی است و نیز و دیم و زار زاده دست ماندن
 آفتاب در برج و نام پا و شاه ایران و نام کلان و عونت
 کی سفید و دیم لعل بر و با سر و فارسی یعنی پامال لک و کیده شد
 و نیز تابع بهر نصیب بخشش از دست خصلت خوانند و باغ رسانیدن
 بهرام نام پا و شاه است که اکثر اوقات شکار کرد و میگرد و نام شکار
 که بپندش منکحل گویند بود بالضم یعنی صاحب فرمان بالضم حجت و دلیل
 روشن است خانه پا و شش جزا و رید باطل و نیک و ب و صدق و پو

کلاه خود

مرغان حقه باز می گردانند و حقه بالغ طریقه طنین
 که خورده بود و دستش نیک شست و باز گران جاز با کله و ملک آن
 نام برده و در حقه پرده و خانه ارادت و کشت عروسی
 جاب با کله باز و در الطم قیارت و ران جاکه اب معظم
 عاده خیر که نوبه اش و مجبیه قیارت و جاس با نین بکی
 حسی یعنی سح و بصرو ذالقه و لامر و شامه حرمان نامید و کثیر
 مردم و شتر و قاتم و نیز انداز و مقام سنی و ذوق فاکه
 بخت اوسعه کاسا از قدی ماسن الکرامه از بر یک حقه محاسن
 و فقر و حقه زلفت طایل و اسطه سنی در میان در آینه هر چه
 جایل آنچه بر کشت اندازند و در زیر کشت و کمر و نیز در زیر
 که بطن طرود باشد حقان جمع حقیقت علم با کله بر داری چند
 شکوست عارس کیمان علا و است شیرین حسی با حرکات جنبشها
 حقوق جمع حق حقیقترین پس نیز با حقه با حقه حرامه زنی سز خا
 حصار کرد و بر کرد و دفعه حرارت کرمی حرمان با کله بر کسم
 غناست طریقه شهم و دوشیدن و شتر بر کج حق **باب الف**
 قلم بنشین خوش خارا سنگ سخت طون نام آب کرد و چون فاضل
 صورت که در خواب بند و نیز صورت مصوریه که در خاطر کرد و چون
 با کله نود و غله که در الحامه شد و کشتن فای و در کیه خراب است بالغ
 میخانه طر برین بهشت بزرگ محالست شرمند که غنم اهر چه بر و مهر

حاسم

الکثر

الکثر فی خوشکوار هر چه زد و دهنم شود و شیرین خور با و اوسعه
 هر چه خور و دین بود از طعام و خیر آن و افساب نیز آمده است
 خاتم قلم خوان صحت طعام و کند در با خرمه است که نمد شش
 و نیز آنکه کشتنها اوان میدهند و برگردن خرمی بندند و نام با و
 و مبارک و نیز کرد و زب حتم به شش جاب حرکت حرکت خواب گاه
 ملوکانه و خانه خور و بالغ فاکه ان ادمیان خوان آن خور و اکل کرد
 شد و معینی ریزه ریزه کرد و حقه مبارک فاکه ان عروس و زن
 صد طایع و صد حال حسی و طریقه افساب نیز آمده است
 خاور مشرق و مغرب را نیز کوبند و در کشت و شتر و فی شرم
 و تارک و کشتی علو و کشتی خیران با الضم زبان خرم و کشتی پیوند
 و تار و آتش و حقه نقطه خرم و دوشیدن و عاقل و دانا با نعم
 شربت و عاده خطا با کله شربت از زمین ترکستان و ران شک
 سید ایو و خاتم کشته و شربت طرود حاصل کرد اند و ارا ارا
 خاک نام آب از کج حیدر یعنی خم شدن طعت پوشش نفا
 جای و در دیشان که در ان عبادت می کنند خاست زیبا کای
 خرم شرب خضاب جمع حقیقت خرم و چون امدن خطا پی
 سبزه رنگ که بندش میگوید طایع الاصلح یعنی سید اکت
 جیل کرده و نیز آب را کوبند خشت پلید یا عازم شهر است و در خا
باب الدال هر زمانه و در با نعم تیر که شراب بالغ کله نمد و بر نین

سفار خور و با الضم

خالص حباب ابر حباب الکبریت از پوستین و بوشن ملک و سلطان
 فی سانی در آن حی فاطم طوع الفجر شراب الکبر و روزانه فی
 درستان و در زمین سید است و چون نوزد یکم است
 نباشد من کل است سینه برکت یعنی معصوم و سید الکبر
 سود از د و سببی و دانه و زینت معقیم بالفجر چهار سر و کشتن
 با و ا و سببی و زینت است که او از غیب میاید و الکبر
 مقام هر چه بریل و درخت کمار و سوزنا و چا و خوشی سببی سوخ
 کردن سوسن بالفظم نام کل است که برگ او را بزبان نشسته
 سینه طبع کباب کشی تیرک الکبر و آب سرب است ساریان و
 شتران سار و دانه و اندیش شراب سرب و سراج با و شاه
 اما سببی و زینت است سار و آب سببی و آب سببی و آب سببی
 سرب انداختن یعنی عاقر شدن و ترک حبل کردن سله و مایه و کینه
 کجیل سینه بالفطر اب سرب روان شدن سرب سینه و فاضلی
 و سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 مع و خصال سال خورده با لام سو قوت و دانه و مع و دل مع
 قوت و شراب کینه سببی سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 انده سرب الکبر صلب بالفظم نام شهر است که بلیه کل است بود
 سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و سرب سرب و سرب و سرب و سرب و سرب و سرب و سرب و سرب

سرب الکبر
 سرب الکبر

کون سینه و سرب و سرب سرب بالفظم نام کل است که بر یکان نشسته
 کت و زینت سرب است سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 یعنی سرب سرب و در کردن سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و غلب سرب سرب الکبر و دانه بالفطر پوشیدن سرب سرب سرب سرب
 زده و کلین سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و غلب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 با الکبر سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 زینت سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 را گویند و زینت سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 قصبه و دانه سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 بالفطر دم و سرب و کاسان و سرب سرب سرب سرب سرب
 صرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و زینت سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و سرب سرب و دانه و سرب و سرب و سرب و سرب و سرب
 سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 و سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب
 مباح انده است سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب سرب

سرب

نیکو بدی سرانجام کردن کار آخر سبوات اسمانها سارنقل ماضی یعنی
رفت سطح نام با لایحه و فواخی سعادت بختی سید مسکن و صند کونی
راست و سام ساقی مع و فست بر زانو نماند انکس بخت ساجدها
کنار ساین سوال کنند و پرند و سام بی نام کجی که سحر بود خوش
علیه العینه شربت الکسر در کشتن و در چربی سرخوش یعنی نیم و خیال
خوش سابق او این پیشکش کنی کند و در سینه و سر قوم بر آید و است
بالتبت شیوه جات بختی بختها الا نه را داشت یعنی داشته پیش
بخت روان میوه و زبران بخت جو بهاء شهاب الکسر ساره
شرط با الضم شتاب و علامت که در شدن طوفان و با و موافق چهار
سید او روانه و داله را گویند شتاب جوانی شراره پاره آتش
ستیموه هنر و هنر یعنی گرفته و غیر بکنند با الکسر بخت و نام در کار
که منسوب بقد است و محبوب بکنیم هر چه می و در لطف ایدان بی
بانه شفق با الضم شنبین شرب الضم نوشیدن و با النفع طاعت
از زرد و از شرب شنبین که که برابر و بی زمان می باشد شمه بالنفع
که اندک شمع مردم با پاک و شرم و نیز دیده باز را گویند شانه راه
بنا بر کس راه شمه کو نوال و گمان شهرت بین بالنفع نوشیدن شوی
پریشان و دیوانه مزاج و عاشق شکوه با الضم همایت بزرگو
سبب شکر با الکاف فارسی باید ارشاد شمع و آخر شفق بی کی
لانه و بغایتز گویند یکسانی صبر با الکسر کتاب با الکسر تخم بوی شفق و

اول شب و روشنائی مهر و سینه می که بعد از سرخی ماندن و طری کلمه
شرب خور و با اختیار و با احتیاط شرب کلبین شدن یعنی رفت
شوک و در بهر وقت در بخت شمه مراد از شمه پاره آتش
که بی تا پرشیه کمر و در روع و زهری شاکس را با جاهی که شاکس با ر بود
با النفع در بخت سر و زرد و راه زن و شمع شرب بالنفع بر بی
و با شمشیر و شاکس و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر
بنا بر شمه سویی پریشان شمع بخت و پاک را از کشتن شکل ساز
شراب شرب الله و شراب شابل حضرت شکرستان ای که شکر
راست کند شارب شمع کند و بخت الله تعالی بر حضرت مصطفی
عید و الله و سلم که شارب اهلان میکنند جاز است شان ای کار خیر
درخت شمالی و است که از جنوب می آید شرب بی شجاع دلاور
و نام با دشا و شمع خا و رسی بی گناه شمع رومی شفاعت
رستگاری شقاوت بختی است شفق خندیدن و و است شمع
بالتبت صومعه النفع جلیکاه را ایدان که از اجابت خانه
گویند صلا و از بی که از کوه و یا از کتب و یا از جاه و بار شوم و صیت
با الکسر از صدام با الکسر و زه صومع بالنفع شراب نام و او و الضم
وقت صبح صلیب شمع و زمار و ارصنم بخت و محبوب صلا
از اخن برای سارا و از بی که برای طعام کند صفا بالنفع سکه
نونا که سر صفا و مرده در رنگ و زب کعبه صفت کارگر بر در

خطاب فرمودن نام پادشاه **باب الف** نصب بنام و نام خود
 و کلمه قلاب الف فتح شد کند و در ظاهر از کتب صبح دل و نام و زین
 و از کلمات این قافیه در حداد و اصل و رسم و نام که است در حداد
 و بنا کردن لفظ مرکب است کنایت از فاک کردن و قرن نیز در
 و با کسب و قیام با الفم قال نام بر کوشید و آن و در حق قرار
 که شش از این قافیه در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 و نام که شش قافیه الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 که شش و تقصیر می باشد که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 بر شش است و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 الحاحات برادر نه حاجت با الفم بود و آن و نام و نیز بر قرن که در
 پسند و با الفم صحت قلب و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 کوفت و کشته و قتال سبب کشته و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 پادشاه و نام و نیز بر قرن که در
 زبان و نیز بر قرن که در
 باک **باب الف** کلمه که همراه و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 قافیه که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 جانوران شش قافیه که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 منتقل شد و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در

بگویند

سیکونید کوکب سار و نام پادشاه کاوس نام پادشاه کبری نام پادشاه
 گفت سار که از سابعی کنار و کین بنیان شدن برای زدن و کین
 کل نام که هر دو هر یک کند برای روستایی چشم کوشور ملک را بی بالک
 عفر نیز و محبوب و بزرگ کاشا نه فاذ جانوران که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 باجم نام رساند کین با الفم راحت کردن و نام و نیز بر قرن که در
 با الفم که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 لفظ مرکب است و کلمه که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 محل و نام که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 کینه شش از کین و خورون شرب تبر دست و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 و نام شش و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 با شرب کوکب حاجت انجمنی و روشن رها که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 پادشاه که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 و کاف و نیز بر قرن که در
 قلندران که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 کردن کینه شش شربت در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 و دست که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 کین سار که در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در
 اعتبار کردن و با الفم تریدن و در حداد الف فتح شد و نام و نیز بر قرن که در

بگویند

کامل و بیاضی که از آن قلم سازند و با الصمغ صوفی که فوق سر بندند و از آن
 شدن کله دار و شاه دار و در کشتن زمین و روزگار کاشتن
 کردن کپیر و کشتن با الصغ موجود است یعنی کل سداش کل کار
 گذاشت با الصمغ و روع کحل با کافور سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و
 بکاشن و بکاشن و بکاشن و بکاشن و بکاشن و بکاشن و بکاشن و بکاشن
 هر دو جهان که با نام مقامیت که حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام
 که بجهت پیوندی که در کم بزرگی کشتن و درخت کاشن و کاشن
 و نام کاشن که تیره تر از آن است کشتن و کاشن و کاشن و کاشن
 نام مقامیت که در آن حضرت پیوندند که با الصمغ و کاشن
 بهر حاصل کردن **بسم الله** لعل کلب معشوق و سبکی که آن را به کاشن
 کان بنظر انساب سیکره و لعل و لعل و لعل و لعل و لعل و لعل و لعل
 پرستی که خور و کان می بازند که نام کلب معشوق است که در واریه
 نام علاج که در شایسته با الصغ و در محلی که احتمال کند که در واریه
 اخلاص نام و تمام بازی کردن و نیز معنی جانپوشی که بی و خنده
 لب و بازی که در طرز خواندن جزا سان لا که در بازی که بسیار کل
 بهشت که کشتن پاره لا حرم نام حار کاشنی نیست چیزی لا تدری ای
 کذا امر انما لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل
 لعل و خورشیدی یعنی از کعبه که در کعبه که در کعبه که در کعبه
 لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل لا یقل

محرور

که پیشینه و باشت مصالحت و استیجابی که با الصمغ شرب و نوش
 خرب و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 شرب و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 چو با و بهل کذا امر و او است از با و شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 سر که شرب و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 محاکم با الصمغ که در کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 معنوی و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 و با الصغ کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 که در کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 حشمت و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 میخانه شام با صغی شمیم یعنی بوسیدن منطق با الصغ کاشن و کاشن و کاشن
 و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن و کاشن
 استوار است با شرب و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 اندکی و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 که در کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 با صغی و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 اندکی است با صغی و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 جادو است با صغی و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن
 بهر با و مقام سر راه است و کاشن و در تمام با الصمغ شرب و نوش و کاشن و کاشن و کاشن

باز

کتاب است معانی مقام و جای است جای نماز و قیامت و تیر بر
 مرد و گویند سخن جای سکون یعنی آرام و میانی اردی اسکی چون
 استخوان بشکند و بخوراند و بالند و در ساکت شود و شستند نام
 شد هر که در اینجا آمد نام رضا است مگر نام بزرگ ممتد سقده تیر
 موصلا وزن مصفا بالضم نمازگاه و سجده گاه و نیز صلا نمازگاه
 رکنا با و مده کوره همچون دار و مرفض جای عرضی جای جنگ و خطاب
 سبک رتبه و رفیع ضد مساف و تیر دام داشتن مده و دراز کرد و
 مختار با الضم جدید و کرمعدان کان معرب هر جا یعنی جای جنگ
 عهد استوار و رسا عهد و کت به ظفر جای شغولی نیز فتره داده است
 شعاع زبانش است همچون مبارک شمع جامه و گل شمع
 جزای که بر خور داری گرفته بدان جز و نفع گرفته شد معاشیه
 نژمت کردن مرقه جای فراز و گریزگاه مده بی مذاکت مده
 بند میعاد و وقت و عده مدارا صید و شقی مدارا بی کس بر
 انکشتادن و آنچه برانش انکند و نیز عود و سوزان است میانی
 تکیه مثال معروف یعنی فرمان مانند جزای و نیز از جزای ارشاد
 مطاع بالضم اطاعت کرده شد و مکارا کار کرده شد و متاع شمع
 کته و استوار شوند و معاک غلظت چارگی محک خط برانش
 و نیز که بران عبار رزمی بیند سماع مفاع کلاه بی و بالکراه روشن
 مالا مال یک کردن و مانیدن و نیز جز برکت موبخت مکارا

عقاب

لبنه

بسی که با پیش مصرا ب زخمه حاکم بران کبوتران مکر فرو بردار
 و نیز یعنی عذاب اده است صفت محل بختن آب و در تبه موروث و اثر
 یافته شد به جعل طلب نبی معانی بر زست ظاهر طلبش می بین
 یافته شد معقول مثل کردن مکن جای پنهان شدن متعزل یعنی کوه و بلند
 کوه متن پوسته شده و مطم متعز غرق شده و مکن حجبی با دار و نذر
 جای که چنین ماب جای بازگشت و جای مقصود هیچ نام دارد که آنرا
 بهرام گویند و بی شکل است منجاب قبول کرده شد و همان را بکان
 معقول صغیر کرده شد و معقول تنزل کرده شد و معقول قبول کرده
 و اول به کوفی محض خاص مجاری و در محول برده کرده شد و چون جای
 خزان و نام کنایه شیخ نظامی معترف که در نشین شاطط بالفتح
 یعنی حکار گنده و دلاله هر هم بر هم کرده شد و در حست سبک
 حقیق تر موعول شاطط نیز بسبب زلف نام او از بیل و غیره آواز
 و ساز مطربان مطرب و دو کو معنی سرو و شوش بریشان احوال
 و مکر لود و نشوایش چون نفع خوا و نشویش او شده موقوف
 کرده شد به امانت یعنی مکر کردن با مکر که مکر عین نعمت و نفع
 نعت داده شده و مستوجب ادب کرده شد جمع جامع و شمرده
 و من جای اسنخه کاف و در اصطلاح صوفیان و اصل حق مراد است
 مقبوس ششانی متغی یا باز شوند و محظوظ گردند و در بار
 نیز گویند میانی رسول یعنی وکیل مابا بالضم فروختن و خریدن کما

ی علم

[illegible]

الاست میباید آشنی و تعریف کنی و این اسباب را مستعینی و ارواست
 جرب انوشیخ و مکر و عفو و وسعتی الفت و وسعتی الفت حال
 پرسیدن اند و منت جمع کرده او و منت گشت است بهر راه
 عاشق شد استعارت طلب عاریت یعنی است و او باشد با رست طلب
 باز گفتن اطاعت را از کشیدن است و وسعتی گرفتن المنی عت
 و الجمع یکدیگر را فریقین الیهاست بنزد شدن المصالحات که فری
 گرفتن الاسماء سوی خود کشی چنانچه المباد و است با کسی که
 است نبات و حیران عادت سیدن که است بر دانت و رحمت
 و فارغ نیست با بضاعت کالا و اسباب قاشق قاشق ظاهر ظاهر است
 بروت سلت و بزرگ عطالت و درست بهشت برونه و است
 خوب صورت بهشت معروف و باغ و رود که اشتیاق بهجت و زیبا
 و تازگی و شادی و شریک است به است معروف و یکدیگر
 پیشه شارت شادی و خوشی پیدا است و است بفاخت نادان
 نسبت سوار و برادر و برادران خوا با بصارت نباتی بد وقت
 تورب کتاب موسیقی تربت پرورش یک گفت و دید تجارت
 سوداگری تافت رو بگردانیدن و تالش کردن و تربت پیش
 اتم و اندوه و جز و خراب بهشت خوش خرفه و است و دارای و زود
 نیک است تغییر و بد و لوائی و دور و شری سرزده بهجت و تربت از سودن
 منتان و اوان غروت تو که می ج جمعیت کون و ارام دل

جیت طبع اصحت کار و طوط جیت حد کردن و دو بدن جیت
 بدی که در جیت چالاک و درست حاجت بچانه ن مردم چرا
 زخم حاجت و ترح جیات زندگانی حاجت امید و است پارس
 حوارت کریمی حالت و منت زمان و مکان و کر و شش حضرت
 از حالت جیت نیز می حکمت دانش و طبعیت صورت حاجت بقوت
 دنیا و نگاه داشت جیت رنگ و رنگ حرکت فعل
 و شریک جیت کریمی و او بهشتی و بر تانی و سرگردانی جیت
 معروف است نبات و احوال و شش جیت نیکوت جیت جیت
 چاره و ندید جیت است و در جیت و است جیت سر و سر و
 جیت نیز می شمت باکی و تندی و مرتبه بزرگ تر و صا و است
 نگاه با حضرت استی است هر اطلا که صاف و آید و معنی در نگاه
 است حوارت خوار می حکومت و اداری کردن و خلعت و
 و بنا و شریف حیات شریک کی شمت و شش جیت جیت
 و زدی و شریک کی خلافت نصیحت و روانی و کیکی و بر می جیت
 پیدای و ناما یک خلوت که شده و تنهایی خیرت و آمانی است
 بخل و فرومایه جیت که خلعت صورت خسارت زبان کاتر
 حواست سوال خرابات بجانه خواب کریمان گرفت یعنی فکر و
 و غالب است و گرفت خیر فایده و خت یعنی نیک جمع کرد و دولت
 کامرانی یعنی مراد رانی و دعوت خواندن و طلب کند و رانی و است

تندی کردن و کردن انوار کفر را قیام بکشتن عیار نامه و
قلب کم زبان گفتار نام شهر که در کافه نام با یک دکان رضا
کوهر شک مار و دانات و قابلیت و نقش این کریم بنظر زشت
و سنجیده و رونق کراچی بازار و اوج کشتی و نقصان کفر و کفر
و بن و شکر و اینداری که اگر سازند و زرو نقره و اگر کوه
غار کوه قافله است ناز ویده و شرک از نیکو که فرست برست
لاعن صنیف و نزار و مکرنا شروع زشت و بد ما بر بنظر
دست رس باشد و متحرک بای بزرگ میثا ثارت و مشورت
مجتب مانند و رایج و رایج با حضراتی با حضور موجود باشد شکر گناه
عجا و رمایه و زوکیا قریب باشد و مستور پوشیده و دور و محبوس
کرد و محاربا باوان کند و محبوس بزرگ و محبوس بشارت و بند
مستور سطران کوشته شد و مافوق سطران و مافوق زمام انتر ممت
بزرگ سطران بعضی مطیع و فرمان مقرر قرار یافته مبدرا
امرافت کشته و بهیچ در و در و مند و فراق کشته و دور افتاد
معدرگان رسد متحرک بزرگ بنظر نظر کا و معتبر صاحب
الکافان بخیر باد شاه نعم و صاحب قدرت و خداوند
متعبر کرد اندام نام شهر و ابرو با عینیه بد و لیت و بد
مکرست کشته و بدکشتان و قدر است اندک مغرور و فروز کشته
کوچک و باره و مانند آن مغرور و معاف و کشته و مذکور کرد

کند و معتبر کشته و مانند آن معتبر که رکا و بنظر چشم داشته شده بود
مورچه مختصر کم و اندک متعبر محتاج متعبر و فکر و اندک معتبر
عند معتبر عاقلی کرده شد و بنظر نظر کرده شد و معتبر
مقامه قاربازی معتبر بزرگتر و معتبر و پادشاه معتبر و شکر و پادشاه
مکر الیکار کشته و معایر جوی معتبر و قدر است غراست حق
مکر الیکار کشته و محبت و شهنش و معتبر و معتبر نشان و معتبر
طاعت است کردن و امان و امان و امان و معتبر و معتبر یافته شد
اشکارا معتبر قیامت ن نامه یاری دهند و نظر و دیدن
یکار نقش محبوب نام و روز و نوا و مرغوب کم یافته نام و سره
عین نیک و ران نام و ابرو و نام و عقل و اوست و اوست
ناچار و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر
کند بنظر مانند مغرور نیک و خوب نیک مختصر رندان نیک و
خوب خصلت نیک و ابرو و خدا کردن نام و معتبر و معتبر
فانید و بدکار و و اوست و اوست و اوست و معتبر و معتبر
پادشاه و بقول با بر و دارنده و قوه و ناز و معتبر و معتبر و معتبر
بیار و گیسان معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر
یایا و معتبر و معتبر و صاحب با مان و مانند آن ما را با یادار
دینا و ما را پادشاه و ابرو و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر
حرم و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر و معتبر

گفت دشانه و شب گذشت و چو پاک در میان ترازد و در پیش
 محتاج و کداده و میوه گوش و در آغوش بغل و کنار دایب عداوت
 یعنی در سبزه گوش که عدل است شیرین بهر سر خوش عاشق باده
 است نور است سناش بر چ طبعش از آن صغیر عشق
 به فاش بر و اشک را فرستد بر چو گوش که شکر کین
 شکر شیرین و نذهب و نام مقام معاش قوت است
 برده به خوشش میبوش شود و گوش کین منوش یعنی گوش کین
 طبعش نشانه به خوش مقام خوشش یعنی از آرد و نوش شیرین
 شمش و نیکه ب و شراب نقش چهار باده و تابوت
 در آتش بقراری و شمش بهار و چار باده بگویند بهوش
 ای و عقل و هلاک بزار آمد و است گشتن از ضعیفی **باب الحاد**
 استخلاص طلب خاص و بعضی از روی سبک کنند و فاکتور
 ق شوق و دست و پای افتاب شمشیر کیم و علی الحدیث
 ن یکا خواص شاکند و هموار در از و رمانند به نفس
 و در خط و ارا به سینه مضامین بدل به جزئی شمس یعنی باو
 به حال خلص یعنی دوست نفس یعنی که در گشته افکند
باب الحاد و اعراض از عزای معنی خلاص کردن اعراض
 به وید و ناهید و کردن اعراض یعنی شمشیر انقضا
 بر بدن و مانع آمدن و بگشتن از بهای صغیر و پاک نشن

سواد و توفیق سپردن تعرض ملاست و خلاصه خلاص آورد
 عارض خار و عرض حمت عوض مصلحت و مقصود و مردار
 و ضرورت و دشمنای معروض محل حاجی عرض محض و نفس
 و مخالفت عرض رحمت نفس یعنی که توفیق ک و دست
 و طبع **باب الحاد** ابطال کنند و در حث حال لطافت و طرا
 دل و فراغ کردن ببط فراحی بر بط قنوره و توسط میان
 یعنی عمارت و وقت و رانده برای خدا ساطع کند و ربا
 سبط یعنی سخن به گوش نام شرط یعنی قول عمارت او سبط
 گنده است عدل صراط و کد از شکم پروان می آید که کوه و کوه
 خط یعنی سهو و طرب پاری محیط و در گشت محیط یعنی آواز
 شدن نشاط عرض سبط یعنی نوع و رسم و طریق و اسط نام شهرت
 سبط و طبع یعنی نام زن لوط **باب الحاد** حفظ یعنی نصیب و عین
 حفظ نگا به داشته حافظ نگا بهای به غلبه یعنی در شست و در
 محفوظ نظر کرد و به سه و سوط پانها محفوظ نگا به داشته
 و عطف به **باب الحاد** اطلاع دیده و خبر و ارشده ارتفاع
 و حاصل محصول و به دفع انواع عینی کوهنا امتناع باز بودن
 و استادن و منع در روی کرد اندین بدیع عینی نوابه او
 سبک کار سب یعنی تفریدن بنای پادان و سواد کسم و منع و
 دشت است نضر یعنی فریاد و زاری نواضع فروتنی نصنع

یعنی نوشتن آراستن و هنر در کار خود و هر جای نمودن منسج یعنی
 بر خود و ارباب توقع امید و آرزوی نمودن و دواعی تابع یعنی
 لوازم تطوع بی مزه و در بی جمع بسببی همه کرده جامع مقام
 شش هر وسیله و شش هر و ولایت حد شرع از جری و دور
 رنج بلند بی رنج یعنی بهار رنج زراعت رنج یعنی سخن
 بوزن گفتن جمع کوشش سماع غیر سرین کردن و شتاب و شتاب
 و شتاب و شتاب روم جمع شتاب و شتاب و شتاب و شتاب
 و امرش خواهد شقیع یعنی رشت و بطلان بخت ضایع
 طوع رغبت و خوش طبع کریم و زاری و خوش طبع و احتیاج
 حرص و طبع ذهن و خلعت و عقی و رشت و فهم قطع حصا
 فاع با هموار قطع رشت که قطع بریدن لیم الطبع که اول قطع
 لایع یعنی در از موضع و وارید و در هر راه در رشت شتاب و طبع
 بر خود و از مزروع کاشته شده مطلع یعنی دیدار و روکار و در
 با متن منسج بلند یا قوی متوقع مشط پست شونده مجموع جمع
 یعنی محل جمع منسج یعنی بازداشتن مناسبت یعنی سودمند بودن
 حرص ترانج یعنی کاهش و کشیدن و لذت و لذت و لذت
 مثله و منسج یعنی فراخی و باری زبان و منسج یعنی حرص و دیوانگی
 منسج یعنی فراست **باب الفین** یعنی یعنی تمام بلوغ و منسج
 یعنی کالبت و در رنج یعنی انوس و فرغ موجود و با یعنی **الف**

منسج
 بلند و شتاب
 و شتاب

اصوات عدل یعنی دادن و برابر کردن اطراف یعنی طرفها
 و گوشه اطراف خارج اعتراف یعنی اقرار الطاف یعنی لطیفها
 اصحاب کفایت یعنی یاران غار اعتراف معاف است درین
 شتاب و دور و رخ اوصاف یعنی صفت اطراف یعنی خارج زیاد
 بعد از خروج شیرین زیاد و بی غایت که این اوصاف است
 زبان دارد و برکت یعنی بی تکلف ضایع و ناچیز و منسج یعنی
 اندیشه و فکر و انوس یعنی و تا کفایت یعنی جمع کردن و از
 گفتن گفت ب کفایت یعنی به وقت بخارانش و بخار گرمی و حرارت
 تکلف و تکلف یعنی ریج بر وزن بکاری و تقطیع ناچار کردن و
 مذمت صوفیان لطیف یعنی نرمی تکلف چیدن و بهم آوردن
 تصرف یعنی قبض و خرج و رقت و تکلف و تکلف و تکلف و تکلف
 و هم مجلس شوق حقیقت طمحات عکس حقیقت سفال حقیقت
 فصل اول تکلف بکلمه حرف یعنی بیرون از قوت لغت
 یعنی موی رزق یعنی دروغ شریف یعنی بزرگ شرف
 یعنی دیوانگی صفت یعنی تابستان صفت یعنی سنگدل و کارد
 طریقت یعنی لطیفه و خوش طبع و شیرین زبان عار
 شتاب و عفت بهر نیکوکاری و فراغت و فراغت و فراغت
 و کمال کفایت و کمال کفایت و کمال کفایت و کمال کفایت
 و روشن کفایت و کمال کفایت و کمال کفایت و کمال کفایت

بندگی و لایند معاش کز آن دروغ و ظلم و دوش نام و پیر
 کوی و خلد زان آن ال لطیف صفت پاک و طریقت
 و عوی لطیف مهر با توین و در اندوخی و پاکیزگی موصوفه
 شد به مصافت و وجد معرفت اقرار کرد به متصف با تو
 معاش که غیر از این کجاست از آنست که در اشتیاق سرور است
 شایسته خسته و دست دور مخالفت موافق منصرف کند و اندک
 فتنه کجا نبودن مشغول کفایت طلب بر روی مصافت طریقت
 و صفات متعلق عاشق مملو نیکو با کفایت یعنی بلند می شود
 یعنی شکلی با لایق دوستی و دوستی بخند پاک و دست یعنی از
 ملک خود و در و در کوفت محبت جان حل کرد و در و در و در
 و پیر در و در گاهی و صفت برج و صفت پیر و صفت
الخلق الخلق اختیار و موافق و متصف با کمال و حقایق طلب
 سزا و ساری و بر محل و لایق از آن نیکو کون امان کرانه
 عالم تو روی زمین اعراف و بهای این یعنی چکلی که در آن
 اعتقاد از ادب اخلاق سیرت و خطایل و خوبی احمق نادان
 اساق حب بدین باسق در از شدن بدین با و شطرنج ترا
 پای ز هر نان جا بیکوسی توین ندرست شایسته و موافقت
 و ساز و آوری محقق راست و درست تلقی خاطر جزئی او
 و حساب بدین متقن پرده بلند جوق جامع و در و محاسن و جو

برج حقوق جمع من شکر حادق ماهر و کامل و انا و حکیم و حق
 عانی صورت و شکل عالم و متقن نام است در حق طریقت و رویشان
 را گویند میثاق یا بهر راه و روش زیاده و ارایش و تفرج روان
 نرمی آنکه با و در و در و در و در و در و در و در و در و در
 به دین سس ملین و سس و سس و سس و سس و سس و سس و سس
 سر برده سلاخی ننگ صدق راست کوه و در دست و دل
 کمال طریقت را و عادت و الفت طریقت با به طلاق کشادن کوه
 حق معنی طعام صلاقی مهر و او و دوستی عقدی غرض ندان و
 کوچکان عارف شد و پرده سر و در و عرف خوبی و کمال عشاق
 عاشقان و پرده آن علم موسیقار و از او بی هم طریقت
 دارند و بهیچ عشاق فرو زنده و رات و یا و زنجیر
 شود و یا هر چه باشد بدین مثل لایق خوب و شفا دهند از
 جدایی فاسق و کار و نار و شروح فرین قوم و کرده عشق با آنها
 و بهر نایق بقای معشوق و دوست داشتند و متعین
 کمال و تمام غرض موافق شکر یک راحت و رنج و لایق حال و پیر
 شجیه بودن مخلوق از پیر شده و متعلق ادبیه منسب
 شد و مطابق لازم و یک موهبه و یک نیت شایسته از
 و سطاقت محقق در و در و در و در و در و در و در و در
 سخن شفق شفق کند و موفقی تو موفقی داده شد و مطلق و بی

موفق

مطمئن

و در زمانه آن روزگار هیچ شیعی و زشت و بریشان
 کل نشان و سپهر نم بین نشان طو مان ملک طران بر مرکابان
 طالعان نام و لایست طن کان عاکان کوششین عصبان
 عین چشم عریان بر نه عقون جوانی نواغ ز خون یاز غیا
 ششم لود و غلیطان جفا کاران و پرده داران خراوان
 سید رفزون ز با و ست نمون افنون فغان تکلی و جودان
 و فزاید و فزون نام با و ش و نمون فغان و جمع هنر و اقم
 او ر و ن یعنی جمع کردن طحق جمع کردن فیلون یعنی عاقلان
 و حکیمان فغان شایخ و زرقارون خواهر زاده موسی
 سیارال است قلبستان میان سرقین نزدیکی و دوستی
 فزون جمع و نمون فغان رسم کادان مرد و انا و با و ش کوبا
 کون انواع و رنگارنگ فغان نام ششم بر سفت و نام بر بوج
 کاین مهر کردگان معروض است و بقول مرثیه مانند کرده باشند
 که کودکان غلو و جوب میا زمر و رسیان می بندند کودون
 بید و کند طبع کز بدن خسیدن و از ب پارگی را اختیار کرد
 کین کینه و در و نه بر حد کشتن شکستن کین و لا و رلعان کین
 و نور لسان مقام ابدالان و و باری است لغت در رفزون
 یعنی شکایت و زکار کردن و اسباب عیش و علم و دعوی و در
 فروختن ماس جایی منعلقان خادمان موزون وزن کوز

نور لسان

شد و خوب و سنجید و آراسته نمکن زار و جای گرفتن مرهون
 کردن مسجون مبارک و نجنه میان کمرشتن صاحب تو
 مستحان ششوندگان مران درار معین حصه و معنوم
 و فن کرده شده و نهان معون نکا کپنه شده همین بهترین
 نورترین متون فغان کدبان و امب واران مصیبت کلو کاران
 نغمه کنه کان دران بنف الدال بر کنه کان دیکو نسته بران یعنی
 دولسان بریشان روزگار مکن مقام جبین پدا فرکان ملک ششم
 متعنه ان محالان کله عیال و کشته کان معین واجب و لازم نهاد
 فاصد که هل آهسته و خور و آهسته و نمون اشارت چیزی و بیان
 آمد مخزون خواستین مخزون اندو کین و خوا رلعون لوسیکه
 شد و لغت با کان و نزدیک کنه کان کدبان معون کان
 حجام و آهسته کنه و درار فغان زراعت کنه کان معین خاد
 نمون ملک زن نام و لایست نام با و ش و فغان کینزندگان
 معاندان سینه کاران متها و ن بزرگ کنه مخزون و موسون باز
 نمون ششکه و محل کشتان مرغ و جای نشستن و مقام کد و اقم کجا
 یعنی چهره زین کل جنبه و کلی سینوی تعلین با جا بوش کوشش و کین
 خوب صورت ناظران نظر کنه کان و نکا بیان نواحق بر کردن
 کمون کرده کین اولین نورین شرو خوش نورد و چون و جیدن
 و نهان کردن نقصان کم نغمه لغت شبان فراموش و غلط

جاء دولت و بزرگی چاره نمیدر و ضرورت چاره نیست چاره
 و نروختن کا و چهار پایان چیره ولا و رجعت جلد پوشش و شایسته
 حلی صورت و صفت حد اقصای عالم با دار طایفه و ایر و جگره کا و غیا
 الحان حصه تقسیم خلاصه اصله و خالص هر دست پریشان و درون
 خط ولایت خرقه کسوة و درویشان خواجه قومی زریان راه را
 خفیه بنیان خیره شوخ و بد زبان غایقه با و شاه شمشیر بار
 خرم چینی نکت ریزه خا که خست مانند با و شامان غایقه
 مقام و درویشان فلان و درستان و قیقه باریکی و کشتی
 کمر و پیاچه اوصاف سزا که تب و ماعه عینی غایقه و عیال
 و شکاه قدرت و جلد جانی که آینه که باشد از جوی و درویش و درو
 که امپیه و راعه برهن و اعیال طلب خواهد شد دل و دست فتنه غایقه
 شور و غم و دل و خیره جانی عاشق شده و و جیه و خیره و لاله چیده کینه
 مکتوب و بار و رفقه رساله بار و جامه و بار و کن و بزم و باغ
 و جامه خوب آراسته راحله رفتن راه و دبا و جان و سر و دست و آه
 راه راست و درست زمره که و زاله بر و فتنه زمره که و آواز
 و سحر و سفایه دان و یک سینه که کشته سوراخ کوه و سوره
 مانده و مواره و پامال سپاه لشکر غای و قوج سحر و بکار رفتن
 او بار کشت سحر که و در می سحر و بخر سبزه اول سبزه شمشیر
 چکمه و و پامال مانده شیره و درم و قلب و یک زن و بخت مانده

سبار رفته نکت و رنده یعنی نکت که سفا رفته ستوده و مع و صفت
 سحر و سحره کی نکت و یک نکتی نواز و سحر و سحره سحره سحره
 نکت و سحره سحره که و امین و شیره که که الحاح سحره و سحره سحره
 و هایت شرط با و می که بجای کنار رساند و با و کن کشتی نکت و سحره
 کونال شعبه بازی سحره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 و عثمان و سحره سحره سحره که و درویشان طایفه که و طایفه بر و
 او و رن و با و دانیدن و سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 و بدی طایفه سحره سحره و سحره سحره سحره سحره سحره
 شیره و درخان علامه و سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 کار کردن عده که رعه سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 اندام نمایان و معز و و فرقه عرقه و رجه ایوان بنی الحاکم العین
 و الفقه و مانند استیلا فاقه سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 زیادت که از کت و در می خوردن می مانند نو که میوه افشته بیا و
 انکه و مانند آن فتنه عالم فرسوده و با حضور و مریش فرخنده نکت
 مبارکه و طاس پار و با فاجر که که رفا و سحره سحره سحره سحره
 فتنه و بنیان و ندان فتنه غالب و نکت فاعده قرار یافته فاعله
 جاعت نصیه و شعره سحره سحره سحره سحره سحره سحره
 فاعله و سحره سحره سحره که و در و با سحره عاشق با سحره سحره
 کتبه سحره که فتنه سحره و سحره که که سحره سحره سحره سحره

بالعبد فانه كذا اراد عيازة باسرويش بر شتر بنده بران غورخانه
 كلا خلیگه وقت منی و مقام رسد که تو به که و زمین سخت کارگاه
 کارخانه و بلند کرشمه بازگشته چشم نکوستن که نهایت و نهایت
 علود کوشت کرده و ارشد راهم میگویند که بنده غورده که بود
 هم مقام کرم بیدگرم ابر ششم که اما جی بهار که زشت و کوفته
 که شکایت کارگاه که کارخانه کوشتی قران و لنگه که چون دور
 لاله کل لاشته تن بجان و بخرم و باشد سخن طراشت گفتن سخن
 خوش آینه لحظه وقت پاک ز دنیا میگذشت چای که در دل
 شود و دیار الله تعالی اقامه از رتبه است و رتب نگاهبان
 را گویند که دن جوشتن را کلاه دار و ناخیز در دل گذارد
 و ما و ام که دل میداند که الله تعالی حاضر ناظر سمیع بصیر و عالم است
 این علم دل اقامه گویند و چون طرشت العین ازین خاف بایست خرد
 شارت یعنی شادی و خوشی محاسب حساب بواجب روبرو داشته
 آرایش کند و عروس محفله صنعت نه که مخدج که مخاطره خوف
 هلاک را هر چه باو بزن که کلاه پاکت معاصیه برابر میگردان
 خانه در و فلان کردن یعنی عذاب مورا نه یک آهین مجاهد
 مشقت در پنج در میان گفتگو کردن معاصیه بازی و مسوکی
 و با از به معاصیه شک خاطر کرد و زشت و اندوه و دشوار
 مشارالیه شورت کرده شده و معاصیه اعتقاد کرده شده و معاصیه

و پاره و ذره و جزای باقی دنیا و پنج و تقویت و شغف بر درگاه
 اعلیٰ یعنی مقام بلند بری روزی و وفای و پنداری یعنی عبادت
 و باغبانی است زیندگی است حیات انوار فیض نام شاعرانی فرزند خدای
 بری خوب صورت بر خواسینه با دی بگوانی برکی در ویشالی
 افزانده برویها منتبت عابد معرفت است که ازین معنی آید
 درنگ بکنی یا جنگل کو سید با کمن بر نشاندن ریختن بقی عالی نیکو مند
 مرتبه شریکی شکر می و پادشاهی را هم کو سید تقوی بر پهن کار می نرسد
 روی بپایین نمی آید و معانی باقی فساد ظلم و زور را نه می دستان با و
 و در کوفت و سست نهادن می کند از آن حق نشانی غم خوار می شود
 و در کوفت و سست نهادن می کند از آن حق نشانی غم خوار می شود
 چین از بهی یعنی طبیعت اصلی و هر که جوهرش ناس جوهر فروش
 چه می آید چه می بیند ز رجوعی یعنی ز رگوندن که سیر و بانی میشود
 جلوه می جالاک و آشی چشم آبی و زود مایه جاسکست حاتم طای
 نامشخص است خرمی عادت و سیرت جعفری میگوید آبی و جعفری
 خوشنود و جوانمرد می جانت رای که عقل خیره رای می شوخ زبان و شوخ
 عقل خوار می عالی فیلی است پاره آبی ساز رفتن خویشی بازی کردن و دور
 معنی سوزنده و در شوق پاهن و بد زبان و خود و نموداری و وفای
 دعوی لانت کبر می موافقتی و آبی خواهد بود دعوی و دعا گو
 مستحق تهنیت اعلیٰ و علی جاس و آبی یعنی زن و مرد را بی عتد و بی عتد

رای فکر و عقل را آبی خوشنود رای را آبی خوشنود و مروتی رای
 صاحب پیشش بی بازار می و اهل طایفه شمس و سبزه خنده و
 بر کاره رای خلاص رستمی با جان که وقت موت از کجا می آید
 رقی می زاری کریم و بخور خمر می صفت کشت زنده گیاست
 روزگار و عیش و شادی شبیه ربوبی و زمان بردارند و راز و
 یعنی زور و دست است سرای خانه سخی خوش و شفت سیاهی نشان
 دهب روی و روشنائی و من سیرم تمام سبک رای کبریا
 بهشت است و عیبی مکنده و دست سر و سخی و اعلیٰ سبک رای غوغا
 و پشیمانی است پشیمانی و قوی الت میاد و نایار یک سیاهی
 مسافر سود می شادی سبکی یعنی در سبکی طایفه پنهان عیب و عیون
 طبعی عجب و و نه کرده عالم کارکن تهاذاری علوی سبکی مایه نوری
 و تهاذاری عجب آخرت عاصی کناه کار عیار جاسوس و کمان کتده
 غنی مالدار با و شمس سبکی و قوی آبی نزد یکان نصیبی حدن جام
 و کتاب که برشته زری سازد زنی برای خدا بر خود و رنج می کند
 خدا بکنه نصیبی که از زری باند فلقی تدار می کشد و ناکاسی و کاکارا
 مرد و ران کانی سبده و کفایت کتده و تهاذاری عیب و شمس کافیه
 یعنی کلاه منقلب و قبول کلاه پادشاه عیبی بکلاه و درویشان کلاه
 شربت کفای نام پادشاه کفای لای مرد و ران سبکی سبکی می کشد
 می کشد و در دست سبده و عیبی کفای یعنی کفای سبکی و نام کفای

کشتی مغلوب یصول علی الکلب و فنی که آمد بشود و می درازد
 که زبان خود را چون که مغلوب که می بکشد برکت افلا جان
 الا من طوّر زانیه لا عظم عند الله قدنا و منیر لا یمنون کوبها
 پسین طور است بر سر کجی که آن کوه است هر آنکه بزرگ ترا
 نزد وکت استعالی از حدیث قدس و در حداد اذ اشبع الکلی یسبح
 تطشاً و خاری البطن یطش بالفرار چون بر شود و لا و رحله
 می کند بهت نمی کند شروع می کند بچین الا لا یخترن اخر البلیه
 فلیکن الطامح حقیقه بیان و الا که بهشت و ملکین شوی اندازد
 با و ریج بسیم خدا بر الطامح است نهان و ران غم ملاکت اذ
 من نعد الخاسر علی یمنه هذا و لم تد رمانه یطیخ حرقا
 پسین و کوه بر نورج را ای که می کشد شاری می کشد بر انکار ای که است
 و در پی باب است و در نهانی است و بطبی می است که بر شده است
 اشاهد من اهو یغیب و سبلة فیلحقی شاک اصل لطیف
 شاهده می کشد که عاشق نیست و سبلة بلای می شود و کار می کشد
 راه را بویج نار اشر طلی بر تنیه کذلک ترا جی حرقا
 و غیر نفای می فرزند و از شعله می کشد باز افتادن اشر با چون
 می بین تو را سوخته و غریب شده بهلاج الک صوة العواقر
 می کشد با و انت غنی ان سکت تطک المیخه می شود و سوی اوزار
 بوسه می تو سر و دو کوبیده که از غم می کشد و غم می کشد این است

الاعانی

من عن جبرائیل و الله اعلم انکما بخت علا فی بر سر کجی که نهان
 می کشد از چشم می کشد از می کشد از می کشد از می کشد از می کشد از
 القاشرات علی الحج قبل عضون الحجر الصلد و نزول
 و رزمین با و سبخت بر باغ و می کشد شاخه و درخت آن که است
 و افانین علیها جلنا علفت بالبحر الاخضر نارا هلك
 الناس حوله عطف او هو یس فلا یس فی شاخه و کل ناریت
 او حقیقه است به خست به کشته و در مان کرد او و سبب سانی
 که در ده می شود و می کشد و می کشد اذ یس اذ انا است
 انهما کن سارا حلیمایا من یفج قلبه لدر لا من کرمیا
 چون بی تو که کار بر ایشسان و بر و بارای کجی کشد می کشد
 دل را اجرا می کشد بر بر می کشد المطامع حقیق الدل یکسها
 القدر و منتصب و القدر و مخصوص به جزب طمع و از
 و در فنی که خود را می حاصل آورد و یکبار و یکبار ملاه و یکبار
 کشند و در نه فرود می آرد و ملاذا خاصک با مغرور نیست
 الخطر حقه هلکت فلیت القمل لم نظن چه فرود آورد و
 ای مغرور و رزمین که می کشد می کشد می کشد می کشد می کشد می کشد
 قبل مینج بویما اقول بعینیه جحا تلاحم رکیبیه و اطلا
 املا قرینج ای که کشد که بر زدن روزی طفرایم با و ز غم
 در با موج زدن نا توانی مرا بر کشد ز بر کشد می کشد قد سبایم

یا لَوْرَاءِ حَیَّارٍ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ حُورٌ اِنْ تَحْقِيقًا تَنْفَرَسَتْ
 اِنْ حِوَانٍ مَانِدٌ كَمَا سَلَمَتْنِی كَمَا مَرَّانِ قِنْ رَاوَا زَمِیْتُ سَمْعِی لَیْلَی
 حَسَنَ الْاَعْلَانِی كُوشِیْ عَاشِقَانِ بَهْوِی دُورِ وَفُورِ اَوَّلِی
 مَنَزَلِی حَسَنَ الْمُنَاقِی كَسَبْتُ كَمَا بَرَزْتُ قُوَّتِ مَوْجِ رَا مَانَا اَعْدَی
 اَلْخَصْمِی وَ الْعَیْشِی كَمَا مَرَّ بِنَحْنِی كَمَا مَنَی نَكَبِی وَ اَكْبَرِی
 مَنَا لَلْعَرِیْبِ سَعَى الْعَرِیْبِ وَ اِزْنِیْتُ وَ دُوسْتِی بَارِقَا اَعْدَا اَعْدَا
 لَا یَمُرُّ بِالْصَّالِحِ وَ صَابِ وَ شَمْنِی كَمَنْ رَوَّی بَنَكِ الْاَوَّلِیْنَ
 بِكُذَابِ اَشْرَكَ كَمَا كَرِیْبِ كَمَنْ اَبْرُوحِی سَبَّارِ وَ نَاكِلِی
 رَیْضَا مَنَی نَقَا اِلَیْكَ بِالْقَمِیْنِ رَاضِی شُومِ مَارَا نَعَامِ تَوْبَا بِذُفُورِ
 سَرَا طِیْفِ مَنَی حَلَاوَا بَطْلَعَا الدَّجَا شَبَّ اَمْدِیَا لِكُشِی
 مَشُورِ و مَدِیَا رَاوَا تَارِكِی خَبَا اَلَا تَوَاعِی عَلَی اللِّیْلِهَا دِیَانَفَكِ
 لَهُ اَهْلَاوَا سَهْلَاوَا حَرَجَا اَبَسَ كُنْتُمْ اَوْرَا هَمِ اَوْرُو دِی قَدَمِ
 اَوْرُو دِی كَمَا سَرَاوَا رَا سَتِ وَ نَكَبِی فُوشِی اَسْتِ اَنَا لَیْ
 الَّذِی اَهْوَا هُ عَكْسُ الدَّجَا اَمْدِی شَمْنِی اَنْ كَمِی دُوسْتِی
 اَوْرَاوَا رَمَا كَمِی شَبَّ اِذَا جِئْتَنِی رَفَقَةً كَتَدِی وَ جِی جَوْنِ
 مِی اَتَمِی تَوْبِی مَنَی دُرُكُوهِی تَا زَبَاوَا مَنَی كَمِی تَوْمَا اَزَا نَكَبِی فِی حَلَا
 قَا نَكَبِی حَا رَجِی اَكْبَرِی شَمْنِی تَوْرَا شَمْنِی سَنَ تَوْبَا كَتَدِی مَرَا
 فَقَدِ زَمَانِ الْوَصْلِ بِالْمَرْجَا هَلَا كَمِی دُورِی نَكَامِ وَ صِلَاوَا كَمِی
 مَنَا دِی فَقَدِ زَمَانِ الْعِیْشِی مَبِلِ الْمَصَائِبِ مَانَا اَزَهْ لَدِی

اَوْرُو دِی مَنَی مَصِیْبَتِهَا وَ اَنْ سَلَمَ الْاِنْسَانِ مَنَ سَوِی نَفْسِهِ وَ اَكْبَرِی
 مَانَا اَتَمِی اَزَمِی بَا نَفْسِی مَنَ سَوِی طَلَبِ الْمَدِی لَیْسَ یَعْلَمُ سَبَّارِ مَرَا
 مَدِی مَنَی سَلَامَتِ طَلَمَا لَقِیْلَی بِلَا نَكَبَا وَ دُوسْتِی شَمْنِی اَسْتِ
 مَرَا مِی فَاوَا هَمِ كَمِی شَمْنِی اَدَشْتُ الَّذِی لَالَ وَ لُوسْتِی بَحْرَا
 مَشْنَمِی اَبَسَ سَرُورَاوَا اَكْرَبَا شَمْنِی رَا بَلِیْتُ بَحْرِی بِصَبُولِ مَغَافِیَا
 مَشْنَمِی اَسْتِ مَنَی مَنَی مَنَی كَمِی شَمْنِی اَدَشْتُ عَلَی كَمِی دِی مَغَافِیَا
 الْعَرِیْبِ بَرِی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی
 لَیْسَ یَعْلَمُ سَبَّارِ مَرَا مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی
 یَتَقَمُّ الرِّفْعَ عَاقِلُ الْجَوْرِ اَسْتِ كَمَا رَا سَتِ شُورِ رَفِیْعِ اَزَمِی كَتَدِی
 جَرُورِ دِی صَدِیْقِ لَامِیْتِی فِی وَ دَاوَا هَا سَبَّارِ دُوسْتِی كَمِی
 كَمِی دُورِ اَزُورِ دُوسْتِی اَنْ سَبِی اَكْرَبِی هَا یَوْمَا فِی حَمِی لَهْ عَدَا
 اَبَا مَرِی مَرَا اَوْرَاوَا رُو دِی رُو شَمْنِی شُورِ عَدَا مَنَی مَنَی مَنَی
 ذَكْرِی الْحَبِیْبِ مَبْتَمِی اَبَا كَمِی شَمْنِی اَبَا دُورِ دُورِ دُوسْتِی
 لَوِ سَمِعْتُ وَ رَقِ الْحَجَّ صَاحِبِی اَكْرَبِی شَمْنِی اَبَا دُورِ دُورِ
 وَ كَمِی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی
 لَلْعَانِ اَمِی كَمِی دُورِ دُوسْتِی اَبَا دُورِ دُورِ دُوسْتِی اَبَا دُورِ
 مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی مَنَی
 دُورِ دُورِ اَسْتِ لَوَا نَ حَقًّا بِالْمَلَامِ مَنَی دُورِ اَكْرَبِی مَنَی دُورِ
 مَنَا مَنَی دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ دُورِ

مراج کردن و محاسن نشین و فاسد کردن مساحت شافق مسرع
 شتابنده و معاوضت و معاوضت برای کردن مناصف بنده کردن
 مواضع سخت نهادن و معاوضت بریدن مشا بهره ماه و اولی است
 است گرفتن معاوضت و خوش نشین معاوضت و دوست داشتن
 انباری کردن مکافات و مجازالت با دامن نهادن
 گفتن بهالفت جبهه کردن مطالعه کردن کتاب معاوضت
 مکاتبت بر چسبیدن که دانه انکار کردن مشکلات و محاسن
 بهم مانند بودن مجاورت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 شکر و حمد و ثنات و ستایش و سپاس و شکر و سپاس
 زمین و بخت و مویشی و آراسته و متوق و مترصد و متوالی و مترصد
 منتظر و منتظر و منتظر و منتظر و منتظر و منتظر
 و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت
 شایع و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت
 پاکیزه کردن و مویشی و آراسته و متوق و مترصد و متوالی و مترصد
 سزاوار و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت و محبت
 و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 کند و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 مری و پرورد و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت

و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 کسند و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 افزون و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
النون و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 خاتم و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 ناقص و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 نظر و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 کند و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 زامت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 سخی و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 پکان و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 چیز و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت
 نعت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت و معاوضت

بنات

نجات رستن

پنجش مبات جمع در خبر شیر هر که به ملائکه نو بچران و بهجت
 جدا شدن داشت راه نمودن **باب الهام مضموم** در آن شکر
 لاغر بدلت گفتن بهی راه نمودن و درین مضموم اند و بهما
 شمره بدت صلیع هنر نشاط **باب کاسموی** **باب الم الف** لایق در
 خور لایق پس پوشنده و لایق با چهر زن لایق بازی لایق نامه لایق
 درخشنده و لایق و لایق
 دووشنده لایق لایق

میت ہیج خیر لابل

نه چنین است

البيان المفتوح

ن

می

لو

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]